

Î N C H E I E R E

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Arabadji Ilie și Arabadji Tamara împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului și Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la obligarea excluderii din lista debitorilor, anularea sumelor din facturile de plată a serviciile comunale prestate, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de către Dumbrăveanu Iurie în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2014 prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 13 noiembrie 2013, Arabadji Ilie și Arabadji Tamara au depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 8 cu privire la obligarea excluderii din lista debitorilor, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 aprilie 2007, au fost admise cerințele înaintate de ÎMGFL nr. 8 și încasat din contul lor în beneficiul ÎMGFL nr. 8 suma de 972, 12 lei, cu titlu de datorie pentru neplata serviciilor comunale și suma de 150 de lei, cu titlu de taxă de stat, totodată, fiind respinse cerințele cu privire la încasarea sumei de 14 072 cu titlu de datorie.

Menționează că suma de 972, 12 lei, au achitat-o integral, însă pîrîtul timp de 5 ani îi intimidează, obligîndu-le să achite neîntemeiat suma de 6 930, 61 lei, și afișează la intrarea în scara blocului în care locuiesc, numele lor în lista debitorilor la neplata serviciilor comunale, ceea ce le creează probleme cu vecinii și alți locatari.

Mai mult decît atît, din vina pîrîtului nu au putut înstrăina apartamentul, întrucît locuința lor figurează atît în contul analitic, cît și în lista debitorilor, ca avînd datorii în legătură cu neplata serviciilor comunale în sumă de 6930, 61 lei, prin ce le-a cauzat și un prejudiciu moral considerabil.

Reiterează reclamanții că s-au adresat de nenumărate ori în adresa pîrîtului, solicitînd excluderea din lista debitorilor, însă solicitările nu s-au soldat cu careva rezultate.

Solicită, obligarea ÎMGFL nr. 8 să-i excludă din lista debitorilor la neplata serviciilor comunale pe apartamentul nr. 29 din str. Mitropolit Varlaam 90, mun. Chișinău cu efectuarea modificărilor corespunzătoare în contul analitic, repararea prejudiciului moral în mărime de 2 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 100 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 decembrie 2013, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii de partea pârîtlui SA „Termocom” în procedura planului și SA „Apă-Canal Chișinău”.

La 12 martie și ulterior, la 14 martie 2014, reclamantii Arabadji Ilie și Arabadji Tamara au depus cereri de concretizare a cerințelor invocînd că nu au careva datorii față de ÎMGFL nr. 8.

Solicită, anularea sumelor ce figurează ca datorii la apartamentul nr. 29 din str. Mitropolit Varlaam 90, mun. Chișinău în sumă totală de 6875, 20 lei, constituite, conform facturilor fiscale eliberate de pîrît, inclusiv, datorii pentru neplata energiei termice, apei potabile și deservirea blocului, calculate conform informației „Infocom” pînă în luna noiembrie a anului 2009 în sumă de 3402, 63 lei, 885,88 lei și respectiv, 2586,69 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 2 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată pentru plata taxei de stat în mărime de 308 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, fiind exclusă din cont datoria în sumă de 6 875,20 lei și încasat de la ÎMGFL nr. 8 în beneficiul lui Arabadji Tamara și Arabadji Ilie taxa de stat în mărime de 206,25 lei, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015 a fost respins apelul declarat de Iurie Dumbrăveanu în interesele MFGF nr. 8 și menținută hotărîrea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate, instanțele ierarhic inferioare au reținut că legalitatea și temeinicia datoriilor incluse în bonurile de plată expediate reclamantilor a fost verificată de către instanța judecătorească, în acest sens fiind pronunțată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 aprilie 2007, care prin prisma art. 123 CPC, constituie temei de excludere a datoriilor incluse în bonurile de plată.

La data de 05 octombrie 2015, ÎMGFL nr. 8 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele judecătorești au dat o apreciere juridică incorectă raportului juridic litigios, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, nu au aplicat corect legea care urma să fie aplicată, au aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea.

Menționează că, instanțele judecătorești au lăsat fără apreciere faptul că cerințele cu privire la excluderea din facturile de plată a sumei de 6 875,20, au fost înaintate de către reclamantii cu omiterea termenului de prescripție.

În acest context indică că în anul 2010 reclamantii s-au adresat cu o cerere prin care au solicitat efectuarea recalculărilor în temeiul hotărîrii judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 aprilie 2007, iar la cererea adresată au primit răspuns în termenul prevăzut de legislație la acest capitol.

Respectiv, cu referire la prevederile Legii contenciosului administrativ indică că termenul de sesizare a instanței de judecată este de 30 de zile de la data comunicării

răspunsului la cerere, care la caz, a expirat la data de 25 septembrie 2010, cu toate acestea reclamanții au depus cererea de chemare în judecată cu omiterea termenului de prescripție și fără a solicita repunerea în termen, or, omiterea nejustificată a termenului de 30 de zile constituie temei de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea nejustificată a termenului de prescripție.

Totodată, menționează că intimații contestă facturile înaintate spre plată pentru serviciile locativ comunale prestate pînă în anul 2007, cu încălcarea prevederilor art. 14 din Legea contenciosului administrativ, deoarece în sensul acestei norme legale intimații urmau să conteste fiecare factură în termen de 30 de zile din momentul primirii.

La 24 noiembrie 2015, Arabadji Ilie și Arabadji Tamara au depus referință la recursul declarat de ÎMGFL nr. 8, invocînd caracterul ilegal al acestuia și temeinicia deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎMGFL nr. 8 este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎMGFL nr. 8 nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Astfel, sunt neîntemeiate argumentele recurentului cu referire la faptul că instanțele judecătorești au lăsat fără apreciere faptul că cerințele cu privire la excluderea din factură a sumei de 6 875,20 lei au fost depuse cu omiterea termenului de prescripție, deoarece în conformitate cu art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Mai mult decît atît, cerințele înaintate de reclamanții Arabadji Tamara și Arabadji Ilie nu constituie obiect al litigiului în contencios administrativ, or, cauza a fost examinată de către instanțele ierarhic inferioare în procedura contencioasă, pentru care termenul în interiorul căruia persoana poate să-și apere dreptul pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată este de 3 ani.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎMGFL nr. 8 asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎMGFL nr. 8 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva